

Három hétvégi műszakban:

64 ezer tonna árut szállítottak

A MÁV, az AKÖV minden eddiginél nagyobb feladattal találta magát szemben az idén. A megnövekedett hétköznapi szállítások mellett az árvízi műszakok okoztak állandó csúcsforgalmat. Mint ismeretes, az egész ország közlekedési hálózata feszült helyzetbe került, kevésnek bizonyultak a vasúti kocsik, a teherautók, a mozdonyok. A rendkívüli körülmények zöndkívüli intézkedéseket követeltek: az autóközlekedés nemrég a hét végi pihenőnapjait is feláldozta a szállítási érdekekben. A Volán Tröszt kezdeményezése nyomán a Szegedi 10. sz. Autóközlekedési Vállalat is megszervezte a szombat-vasárnap különszakokat; sőt a vállalati, közületi gépkocsikat is bevonta a munkába. Amint Patkai Sándor, az AKÖV igazgatóhelyettese elmondotta, az eddigi három hétvégi műszakban összesen 1912 gépkocsivezető mintegy 64 ezer tonna árut fuvarozott el megrendelőinek. Azaz, megszüntették a szállítási „dugót”, az oly fontos építőanyagokat nagyrészt eljuttatták a megadott címekre.

Az előzetes megállapodás értelmében az AKÖV-nél több mint száz „idegen”, azaz

kölcsön-tehergépkocsi működött, alkalmanként. A kölcsöngépkocsik vezetőinek bérét természetesen az AKÖV fizette. Bebizonyosodott, hogy ez a megoldás sokat segíthet a nehéz helyzetekben; a tapasztalatok alapján a vállalatok és az AKÖV újfajta együttműködést is kialakíthat. Például a DELEP gépkocsivezetőket kölcsönöz az AKÖV-nek, az AKÖV rendelkezésre bocsátja a járműveket, s fizeti a sofőröket. Így a DELEP szállítási gondjai enyhülnek, az AKÖV pedig hasznosíthatja árva járműveit. Az elkövetkezendőkben több partnerrel létesítenek hasonló kapcsolatot, hiszen ez a fajta kölcsön mindkét fél gondjait csökkenti, gazdaságos.

Az AKÖV, valamint a „bedolgozók” gépkocsijai novemberben főként az utépítéseket, illetve a helyreállítási, építőipari munkát kívánják támogatni. Elsősorban kavicsot, homokot, zúzott kőt, kohósalakot, téglát szállítanak, hogy anyaghiány miatt ne álljon egyetlen fontos építkezés munkája sem. A tapasztalatok szerint a váratlanul adódó feladatokhoz a jövőben ismét számíthatnak a vállalatok, intézmények járműveire és vezetőire.

Elsőként az országban Szegeden megalakul a Kereskedelmi Kamara Délmagyarországi szervezete

Tegnap délután sajtótájékoztatót adta tudomásul Szegeden a Magyar Kereskedelmi Kamara, hogy megalakítja — elsőként az országban — Délmagyarországi összekötő bizottságát, amely három megye: Bács-Kiskun, Békés és Csongrád vállalatait, intézményeit fogja össze. A kamara tavalyi közgyűlésén hagyta jóvá az ilyen vidéki szervezeteknek a kiépítését, és a délmagyarországi tagvállalatok, a Csongrád megyei párt- és állami szervek szorgalmazásának eredményeként jelölt ki Szegedet az első székhelynek.

Az összekötő bizottság programjában tag teret szenteltek annak, hogy miképpen lehetne növelni és gazdaságosabbá tenni a magyar-jugoszláv kishatármenti árucseré-forgalmat; hogyan készíthik elő a jövőben a Szegedi Ipari Vásár kereskedelem-politikáját. A bizottság feladatai közé tartozik majd az olyasfajta

piackutatás, hogy összeállítsa a kishatármenti forgalomra keresett, illetve ajánlott áruk listáját. Azt is föl kívánják mérni, hogy a határmenti vállalatok mennyi szabad kapacitással rendelkeznek, vállalnak-e bér munkát, amelyet a bizottság megszervezhet.

A gazdasági reform bevezetése óta felgyorsult külkereskedelmi fejlődés segítésére nyolchónapos tanfolyamokat indítanak az érdekeltektől gazdasági vezetők részére, hogy elősegítsék továbbképzésüket. Ezeket a tanfolyamokon a legjobb hazai szakemberek tartanak majd elméleti és gyakorlati órákat külkereskedelemből.

A Magyar Kereskedelmi Kamarának jelenleg a három megye területén 81 tagvállalata van. Ezeknek a vállalatoknak a vezetőin kívül ma, 3-án Szegeden lesznek az érdekeltektől megyék illetékes párt- és állami vezetői, valamint egyéb, még

nem a kamarához tartozó vállalatok, intézmények képviselői is a városi tanács dísztermében tartandó ünnepélyes alakuló ülésen. Ezen a megalakulás után választják a bizottság elnökségét.

SZEGEDI MUNKÁSELET

1 Az Elelmiszer Kiskereskedelmi Vállalatnál villanyszerelő. Odesszában lakik, másfél szobás lakásban, melyhez minőségi cserével jutottak hozzá. Négyesben élnek ott, a szülők és a két gyerek. Kovács Istvánnak hívják. Fiatalos, egészséges férfinak látom.

2 Beszélgetésünk elején háborús élményeit idézi: 1944 őszén szökök a frontról, hazatérés. Pártmunka az átmenet időszakában.

A háború előtt falun élt. Mindig érdekelt az elektromosság, de hát akkoriban falujában még nem volt villany. Borbély lett. A háború után új szakmát kellett keresnie. Az elhelyezkedés mindenhol nehéz volt, a borbély szakmában pedig szinte lehetetlen. 1949-ben kitanulta a villanyszerelést. Amióta az ELIKER vállalat megalakult, azóta ott dolgozik a karbantartó részlegnél. Havonta 2420 forintot keres. Felesége szintén fodrász volt. De ő sem tudott akkoriban elhelyezkedni szakmájában. Így aztán gyárba ment dolgozni, munkásként.

— Alig telt el pár hónap, bérletszámolókat behívtak katonának. Megkérdezték, vállalnám-e. Eleinte nem akartam. Azóta ott dolgozom bérletszámolóként. Fizetése 1550 forint.

3 A fiú — Pista — második gimnazista. Villanyszerelő szakközépiskolába jár. Örökölte édesapja érdeklődését az elektromosság iránt.

Lányuk — Gizi — az ELIKER-nél adminisztrátor. Egy éve ment férjhez. Most egyedül lakik szüleinél, mert férje katoná. Egyelőre szüleinél lakhat, de a fiú hamarosan leszerel, lakásuk pedig nincs. Csak a kérényük van bent szövetkezeti lakásra. Most már be is tudná fizetni az induló összeget, mert négy évig takarékoskodott, és esküvőjükre is kaptak némi pénzt. Talán két-három év múlva sikerül lakáshoz jutniuk. Addig valószínűleg kénytelenek lesznek albérletbe menni. Másfél szobás lakásban nem fér el két házaspár és egy 16 éves fiú.

Az albérlet nem éppen ideális egy házasság indulásához. Azért is félnek tőle, mert kicsi a jövedelmük. Gizi fizetése 1350, férjéé bevonulása előtt 1200 volt, mint kezdő szakmunkás. Ebből albérletet fizetni, megélni, bútorra és sok másra gyűjteni nem éppen könnyű dolog.

4 Kovács István a karját és az izületeit fájlalja. Emelni is nehezen tud.

— Mindig kint dolgozni, motorral járni... Hiába, az ember hosszú évek után megiscsak megéri. No meg a munka sem kevés. A kezdetektől ott dolgozom a részlegnél. Azóta sokan elmentek nyugdíjba vagy más-hová, a több pénz után. Kevesebben vagyunk, segéd-munkást csak ritkán kapunk. Azért a pénzért nem jönnek. Így aztán sok időnk és energiánk elmegy a segédmunkára is. De hát: szeretem ezt a helyet. Hívtak már máshová, üzembe is. Kényelmesebb lett volna, több pénzért. Maradtam. Erdekes, változatos itt a munka.

Ó maradt, sokan elmentek. Kértek 100 forint fizetésemet, nem tudták megadni nekik. Most a térszben kétannyit keresnek.

— Miért kell így elengedni a régi embereket? Ha megkapja azt a százast, maradt volna. Új emberek jönnek, akik kétszázal is többet kapnak, aztán mennek tovább, még többért.

Kovács István 2420 forintot keres. A részlegben hárman kapnak ennyit. Ez a legmagasabb fizetés ott. Pista, a fia második szakközépiskolába. — Villanyszerelő lesz?

Generációk

— Szeretnék továbbtanulni. Vagy tévészerelőnek, vagy elvégezni a felsőfokú technikumot. Akkor erősamű üzemmérnök lennék.

— Mit gondolsz, mikorra éred utol papád fizetését?

— Ha minden jól megy, 22—23 éves koromra.

Es máris sorolja a példákat. Azokét, akik a szakközépiskolában végeztek. Ha volt tehetségük, rátermettségük, mire vitték.

Gizi fizetése 1350 forint. Edesanyjáé 1550. Lényegében hasonló körülmények közt dolgoznak. Az edesanya fizetését egy éve emelték, addig 1400 forintot keresett. A különbség mindössze 50 forint volt, most 150. Az edesanya 20 éve dolgozik munkahelyén; Gizinek lakást kell venni, berendezni férjével együtt, hogy a majdani család számára az alapvető létszükségletet megteremtse.

Amikor Kovács István mondja, hogy majd 10 éven át 700 forintért dolgozott, a gyerekek alig akarják hinni. Abból kellett őket felnevelni? Ok ezt az utat már nem akarják végigjárni. Lakást szeretnének, önálló életet. De hát ahhoz kevés még ez a kezdő fizetés is. — Összesen keresünk annyit, mint egy rendes ember! — mondja Gizi férjéről és magáról.

Es Kovács István is mondja: új emberek jönnek-mennek, fiatalok — néhány hónapra. Alig kevesebbet, mint ő. És így is továbbállnak. Rossz érzés az, hogy az ember 20 év után alig kap többet, mint egy fiatal. De hát azoknak is kell a pénz. Lakásra, és egyáltalán ahhoz, hogy elkezdhesék az életet.

Szegedi tudós — kubai expedícióban

Kubába utazott hétfőn dr. Jakucs László geológus, a szegedi József Attila Tudományegyetem természeti földrajzi intézetének vezetője, aki a Magyar Tudományos Akadémia megbízásából hazánkat képviseli majd a Havannában november 3-án kezdődő nemzetközi karsztkongresszuson. A szegedi tudóst — akit híre az aggteleki Békébarlang felfedezésével Kubába is eljutott — Antonio Nunez Jimenez, a Kubai Tudományos Akadémia elnöke hívta meg a kongresszusra. Annak idején ugyanis közösen tanulmányozták az újonnan felfedezett barlangot, az aggteleki, illetve bükkői karsztjelenségeket, s ezekről a kubai tudós sok hasznos tapasztalatot szerzett. Amint dr. Jakucs László elmondotta, mindennek nagy a jelentősége Kuba szigetén, ahol a Föld egyik legérdekesebb karsztvidéke található. A trópusi karsztok számtalan, óriási méretű és

szerteágazó földalatti barlangrendszer is rejtene, amelyek nagy része ma még ismeretlen. A főleg mészkőből álló vidéken ugyanakkor nagy gondot okoz a lakosság ivóvízzel való ellátása. Más helyeken a mészkősziklákról lemosódott talaj, illetve a növényzet hiánya miatt az egyéb létfeltételek megteremtése is nehéz.

Egyebek között ilyen kérdésekkel foglalkozik a karsztgenetika tudománya, amelynek keretében előadásokat, vitákat rendeznek majd Kubában a világ tudósai. Emellett barlangkutató expedíciókat is szerveznek. A szegedi kutató is tudományos előadások anyagával, barlangkutató ruházattal, műszerekkel, valamint az „Aggtelek” című színes, tudományos filmmel felszerelve indult a havannai kongresszusra, hogy hatékonyan segítse annak munkáját, részt vegyen az expedícióban.

D. B.

Gazdagítják a népművelést

Tegnap délután Szegeden, a járási tanács termében tartotta értekezletét a járási népművelési tanács. A résztvevők megvitatották az 1971. évi közművelődési munka irányelveit. Megállapították — egyebek között —, hogy a hagyományos értelemben vett népművelési formákat a jövőben sem nélkülözhetjük. Ezeket nem pótolhatják a még annyira fontos tömegkommunikációs eszközök sem, hiszen az igazi kultúra nem terjed magától. A szegedi járásban is alapos és hasznos tervet dolgoztak ki a

népművelési munka javításához. Figyelembe vették, hogy kiterjedt tanyarendszerű vidék ez, és a lakosság 52 százaléka él külterületen. Tehát igen fontos, hogy a tanyai kulturális központokban sokoldalú, változatos kulturális tevékenység legyen; így ismeretterjesztés, nők akadémiaja, filmvetítés, szaktanfolyamok, néprönt-esték, fiókkönyvtárak stb.

A népművelési tanács sok hasznos dolgot javasol a népművelőknek és a kultúrát szeretőknak.

Tornyok a tengeren

Azerbajdzsánban 47 évvel ezelőtt kezdtek olaj után kutatni a tenger mélyén. A Kaspi-tengerből 1925-ben sikerült először olajat fakasztani, s akkor Lenin tiszteletére Iljics-öbölnek nevezték el a kincset adó területet. A mostani állapotot mutatja képünk: a mai olajtornyok száza már korszerű elektromos irányítással termelnek.

Csillaghullás

November 13-án a Tanai-dák, 16-án pedig a Leonidák meteorrajjal találkozunk Földünk. Tiszta időben pompásabb csillaghullás figyelhető meg e két napon, mint augusztusban. (MTI)

Magyar delegáció Chilében

Az új chilei kormány beiktatásának november 3-án tartandó ünnepségeire megérkezett a szovjet, a lengyel, a magyar, a bolgár, a francia, az angol, az uruguayi, a venezuelai, a holland és a nyugatnémet küldöttség. A magyar küldöttséget Cseterki Lajos, az Elnöki Tanács titkára vezeti.